Hadnagy Jóskához

Nem betűk, nem szavak alkotják a messzi égboltot,
amerre a tekintet jár (nincsen elkalandozás).
Nem az aranyló sárga, kába kék, szutykos szürkeség
s elomló feketeség festi mennybolttá az eget,
amely nélkül nincs levegő, pátosz, s kiszippant az űr.
Nem az éjszaka álomhiánya-álomkórsága
tesz álmodozóvá, hiszékeny emberré, lényeggé,
csak a nyelv, mit anyától tanulsz,
csak a nyelv szövi át titkos mintákkal életedet.